

CON ĐÃ GẶP NGÀI

Sách Xuất Hành kể về cuộc hành trình của dân Israel từ Ai Cập đến miền đất hứa dưới sự dẫn dắt của Mô-sê, bao gồm nhiều phép lạ mà Chúa đã thực hiện để cứu giúp dân tộc này. Dân Israel bị giam cầm trong cảnh nô lệ ở Ai Cập, và cuộc sống của họ ngày càng trở nên khốn khổ. Chúa đã nghe thấy tiếng kêu cầu của họ và chọn Mô-sê làm người dẫn dắt dân Israel ra khỏi cảnh nô lệ. Khi Mô-sê đến gặp vua Pharaoh để yêu cầu thả dân Israel đi, vua Pharaoh không đồng ý và tăng cường công việc nặng nhọc cho dân Israel. Chúa đã chỉ dẫn Mô-sê thực hiện nhiều phép lạ để chứng minh sức mạnh của Người. **Mô-sê có Chúa chở che hướng dẫn, chẳng sợ chốn nghiêm cung, can đảm vào thẳng triều đình gặp vua Pa-ra-ô trình bày sẽ làm những phép lạ, thuyết phục được ông vua hắc ám thay đổi ý định.** Một trong những phép lạ đáng chú ý nhất là khi Chúa biến nước thành máu. Chúa phán với ông Mô-sê và anh trai A-ha-rôn:

"Lòng Pha-ra-ô đã nặng nề cứng cỏi,
 vua không chịu thả cho dân đi khỏi.
 Vậy hãy gặp Pha-ra-ô vào buổi tinh mơ,
 Lúc ấy nhà vua ra bờ sông Nin.
 Hãy chờ đón vua ở bên sông ấy.
 Hãy cầm sẵn cây gậy ấy trong tay!

Người sẽ nói với vua thế này:
 "Thiên Chúa của người Híp-ri, sai tôi tau với ngài:
 Bệ hạ hãy thả dân Ta ra khỏi nơi này,
 để chúng đi thờ phượng Ta trong sa mạc.
 Nhưng đến nay, ý bệ hạ vẫn chẳng lung lay."

[17] ĐỨC CHÚA mới phán thế này:
 Các ngươi hãy cứ dấu này
 sẽ biết Ta đây là CHÚA.
 Tôi sẽ dùng gậy này mà đập nước sông,
 nước sẽ bỗng không thành dòng máu hồng.

[18] Cá sẽ chết hết, nước sông nồng nặc thối,
 dân Ai-cập sẽ không sao uống nổi."

[19] CHÚA phán với ông Mô-sê:
 "Hãy nói với A-ha-ron:

Anh lấy gậy của anh gơ tay trên mặt nước của Ai-cập,
trên các sông ngòi, kinh rạch, hồ ao,
trên tất cả những chỗ nào có nước,
nước sẽ hóa thành máu đỏ chót.
Khắp đất Ai-cập chỗ nào có nước ắt có máu,
cả nước trong thùng gỗ cũng như trong các vại đá.”

[20] Hai ông làm như CHÚA đã truyền ban.
Trước mặt Pha-ra-ô và các quần thần,
A-ha-ron gơ gậy đập trên mặt sông,
Khắp mặt sông bỗng dựng thành máu.

[21] Cá nổi lênh bênh, sông ra hôi hám thối tha,
dân Ai-cập không ai ra kín nước,
khắp mọi nơi, ai cũng thấy được máu nước.

[22] Các phù thủy cũng dùng phù phép làm được như thế.
Lòng Pha-ra-ô vẫn cứng cỏi,
vua không nghe hai ông nói,
quả như CHÚA đã nói trước đây.

[23] Pha-ra-ô trở về cung ngay,
cũng không mảy may nghĩ tới.

[24] Dân không dám đụng đến nước sông,
phải đào gần đó tìm trong mạch ngầm.

[25] Sau ngày giáng họa trên sông,
Thời gian đã bảy ngày ròng trôi qua.

[16] CHÚA phán với ông Mô-sê:
“Người hãy đi gặp Pha-ra-ô
Nói rằng: CHÚA đã phán ra thế này:
‘Hãy thả dân Ta ra,
cho họ đi thờ phượng Ta.

[27] Nếu người không chịu thả ra,
Ta cho ếch nhái tha hồ bung ra
mà gây đại họa không tha
khắp trên lãnh thổ của nhà người ngay.

[28] Sông Nin ếch nhái từng bày,
ngoi lên, chúng nhảy vào đây cung người,
chúng vào phòng ngủ của người,
chúng nhảy lên giường người
chúng vào nhà bếp của người
chúng vào mọi nhà dân người,
nhảy cả vào lò, vào cối nhồi bột của người.

[29] Chúng leo lên thân thể người,
thân thể dân người và mọi bề tôi của người.”
(XH 7: 14- 29)

Mặc dù phép lạ này đáng sợ và gây ra nhiều khó khăn, vua Pharaoh vẫn không chịu nhượng bộ. Tuy nhiên, qua nhiều phép lạ khác, cuối cùng vua Pharaoh cũng bị thuyết phục và cho phép dân Israel rời Ai Cập.

Câu chuyện này nói lên sức mạnh và sự dẫn dắt của Chúa trong cuộc sống của Môsê và dân Israel. *Môsê đã gặp Chúa, được Chúa ban cho sức mạnh mà diu dắt dân của Người. Cũng như các môn đệ nếu không gặp Chúa chỉ bảo làm sao kéo được mẻ cá tình thương, làm sao được Chúa phục vụ bữa ăn cá no nê mà bao ngày lênh đênh trên biển vẫn trở về nhà tay không*, như thánh Gioan tường thuật trong **Tin Mừng** Chúa Nhật hôm nay:

Khi ấy, lúc các môn đệ đang ở bờ biển Tibêria, Chúa Giêsu lại hiện đến. Công việc đã xảy ra như sau: "Simon-Phêrô, Tôma (cũng gọi là Didymô), Nathanael quê tại Cana xứ Galilêa, các con ông Giêbêđê, và hai môn đệ khác nữa đang ở với nhau. Simon Phêrô bảo: "Tôi đi đánh cá đây". Các ông kia nói rằng: "Chúng tôi cùng đi với ông". Mọi người ra đi xuống thuyền. Nhưng đêm ấy các ông không bắt được con cá nào. Lúc rạng đông, Chúa Giêsu hiện đến trên bờ biển, nhưng các môn đệ không biết là Chúa Giêsu. Người liền hỏi: "Này các con, có gì ăn không?" Họ đồng thanh đáp: "Thưa không". Chúa Giêsu bảo: "Hãy thả lưới bên hữu thuyền thì sẽ được". Các ông liền thả lưới và hầu không kéo nổi lưới lên, vì đầy cá. Người môn đệ Chúa Giêsu yêu liền nói với Phêrô: "Chính Chúa đó". Simon Phêrô nghe nói là Chúa, liền khoác áo vào, vì đang ở trần, rồi nhảy xuống biển. Các môn đệ khác chèo thuyền vào và kéo lưới đầy cá theo, vì không còn xa đất bao nhiêu, chỉ độ hai trăm thước tay. Khi các ông lên bờ, thấy có sẵn lửa than, trên để cá và bánh. Chúa Giêsu bảo: "Các con hãy mang cá mới bắt được lại đây". Simon Phêrô xuống thuyền kéo lưới lên bờ. Lưới đầy toàn cá lớn; tất cả được một trăm năm mươi ba con. Dầu cá nhiều đến thế, nhưng lưới không rách. Chúa Giêsu bảo rằng: "Các con hãy lại ăn". Không ai trong đám ngồi ăn dám hỏi "Ông là ai?", vì mọi người đã biết là Chúa. Chúa Giêsu lại gần, lấy bánh trao cho các môn đệ; Người cũng cho cá như thế. Đây là lần thứ ba, Chúa Giêsu đã hiện ra với các môn đệ khi Người từ cõi chết sống lại.

[Vậy khi các Ngài đã điểm tâm xong, Chúa Giêsu hỏi Simon Phêrô rằng: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy hơn những người này không?" Ông đáp: "Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên con của Thầy". Người lại hỏi: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy: Có, Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên con của Thầy". Người hỏi ông lần thứ ba: "Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?" Phêrô buồn phiền, vì thấy **Thầy hỏi lần thứ ba: "Con có yêu mến Thầy không?" Ông đáp: "Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy". Người bảo ông: "Con hãy chăn dắt các chiên mẹ của Thầy**. Thật, Thầy bảo thật cho con biết: khi con còn trẻ, con tự thắt lưng lấy và đi đâu mặc ý, nhưng khi con già, con sẽ giang tay ra, người khác sẽ thắt lưng cho con và dẫn con đến nơi con không muốn đến". Chúa nói thế có ý ám chỉ Phêrô sẽ chết

cách nào để làm sáng danh Thiên Chúa. Phán những lời ấy đoạn,
Người bảo ông: "Con hãy theo Thầy". (Ga 21, 1-19)

Sau khi phục sinh, Chúa Giêsu đã đến gặp các môn đệ ba lần cả thảy. Lần đầu tiên, Chúa hiện ra với các môn đệ không có Tô-ma, khi họ đang tập trung trong phòng đóng kín. Ngài cho họ thấy dấu đinh trên tay và dấu cạnh sườn long của Ngài, ban cho họ Chúa Thánh Thần. Lần thứ hai, Chúa lại hiện ra khi có Tô-ma cùng các môn đệ khác. Tô-ma ban đầu không tin Chúa đã sống lại, nhưng khi nhìn thấy Chúa Giêsu và chạm vào các dấu đinh, ông đã tin. Lần này là lần thứ ba cuối cùng, Chúa Giêsu hiện ra với các môn đệ bên bờ biển Tiberia xứ Galilê, Chúa đã giúp các môn đệ bắt được rất nhiều cá sau một đêm không có cá, sau đó Ngài đã nói chuyện và ăn sáng cùng họ. Nhờ cuộc gặp gỡ với Chúa Giêsu Phục Sinh, *các môn đệ xác tín Thầy mình là Con Thiên Chúa*, đúng như Thầy đã an ủi họ khi hứa với họ trước kia: "Thầy không để các con mồ côi" (Gioan 14:18) "Thầy đi dọn chỗ cho các con, Thầy sẽ trở lại đón các con theo Thầy, để Thầy ở đâu, thì các con cũng ở đó." (Gioan, 14: 2-3). Cuộc gặp gỡ này cho ta *suy ngẫm về mầu nhiệm của lòng tin và mầu nhiệm của lòng Chúa yêu thương*

I- CON ĐÃ GẶP NGÀI, CON TIN VÀ YÊU MẾN CHÚA

* Từ cuộc gặp gỡ với Chúa, lòng tin của chúng ta được củng cố và thăng hoa. Tin vào Chúa là *tin vào sự cứu rỗi, sự dẫn dắt và tình yêu vô điều kiện của Ngài*. Lòng tin này giúp chúng ta vượt qua những thử thách, khó khăn trong cuộc sống, và sống với niềm hy vọng, bình an trong tâm hồn. Trong Tin Mừng Gioan 21, lòng tin của các môn đệ vào Chúa Giêsu được thể hiện qua việc họ nghe lời Chúa và thả lưới bên phải mạn thuyền, dẫn đến một kết quả phi thường. Qua đó, chúng ta được nhắc nhở rằng *đức tin không chỉ nằm ở sự hiểu biết mà còn ở sự vâng phục và hành động theo lời Chúa*.

* Tình yêu mà Chúa Giêsu hỏi Phêrô ba lần cũng đầy mầu nhiệm. Đó không chỉ là tình cảm cá nhân mà còn là sự yêu thương, chăm sóc và hy sinh cho cộng đoàn. Tình yêu này *đòi hỏi sự sẵn lòng từ bỏ cái tôi, hy sinh vì lợi ích của người khác và chấp nhận những thử thách, khó khăn*. Chúa Giêsu đã dùng hình ảnh của người chăn chiên để minh họa cho tình yêu thương, sự dẫn dắt và bảo vệ đàn chiên của Ngài.

* Tình yêu và lòng tin, cả hai mầu nhiệm này đều tương hỗ và không thể tách rời. Lòng tin giúp chúng ta vượt qua những thử thách, *còn tình yêu đem lại sức mạnh và ý nghĩa cho những hành động của chúng ta*. Cả hai mầu nhiệm này đều mời gọi chúng ta suy ngẫm và sống một cách sâu sắc hơn trong đời sống đức tin và tình yêu hàng ngày. Chúng ta hãy để tình yêu và lòng tin hướng dẫn từng bước đi, từng quyết định, để cuộc sống trở nên phong phú và đầy ý nghĩa.

II- CON ĐÃ GẶP NGÀI TRONG CUỘC SỐNG

Gặp gỡ Chúa Giêsu là một điều kỳ diệu, giúp chúng ta nhận ra sự hiện diện và tình yêu vô bờ bến của Ngài **trong cuộc sống**. Qua những biến cố, sự kiện, hay thậm chí là những phút giây thinh lặng, chúng ta có thể cảm nhận được sự gần gũi và dẫn dắt của Chúa. Sự hiện diện ấy không chỉ là trong những khoảnh khắc lớn lao mà còn trong những chi tiết nhỏ bé, những cuộc gặp gỡ hằng ngày. Phụng vụ mời gọi chúng ta suy ngẫm và làm mới lại mối quan hệ với Chúa, nhắc nhở ta dành thời gian để gặp gỡ Ngài trong cầu nguyện, trong thánh lễ, và trong từng khoảnh khắc của cuộc sống. Hãy để lòng tin và tình yêu dành cho Chúa dẫn dắt chúng ta trên con đường đức tin.

III- CON YÊU MẾN NGÀI, NOI GƯƠNG PHỤC VỤ CỦA NGÀI

Lời Chúa nhắn nhủ kêu gọi chúng ta hết lòng tìm kiếm Chúa Kitô Phục Sinh trong đời sống thường ngày để được Người ban cho niềm vui tái tạo hồi sinh như nhờ cuộc gặp gỡ này mà Thánh Phêrô Tông Đồ vẫn vui mừng cả khi bị người Do Thái đánh đòn, cấm đoán không cho loan tin rao truyền Chúa Kitô đã Phục Sinh (Cv 5,40b).

* Vì thế trong **Bài đọc I** Sách Tông đồ Công vụ kể lại rằng các thượng tế trong Thượng Hội Đồng rất ngạc nhiên thấy Phêrô và các tông đồ sẵn sàng chấp nhận đau khổ để chứng minh Đức Giêsu đã sống lại thật:

“Trong những ngày ấy, thầy thượng tế hỏi các tông đồ rằng: “Ta đã ra lệnh cấm các người nhân danh ấy mà giảng dạy. Thế mà các người đã giảng dạy giáo lý các người khắp cả Giêrusalem; các người còn muốn làm cho máu người đó lại đổ trên chúng tôi ư?” Phêrô và các tông đồ trả lời rằng: “Phải vâng lời Thiên Chúa hơn là vâng lời người ta. Thiên Chúa cha ông chúng ta đã cho Đức Giêsu sống lại, Đấng mà các ông đã giết khi treo Người trên thập giá. Thiên Chúa đã dùng quyền năng tôn Ngài làm thủ lãnh và làm Đấng Cứu Độ, để ban cho Israel được ăn năn sám hối và được ơn tha tội. Chúng tôi là nhân chứng các lời đó cùng với Thánh Thần, Đấng mà Thiên Chúa đã ban cho mọi kẻ vâng lời Người!” Họ ra lệnh đánh đòn các ông và tuyệt đối cấm không được nhân danh Đức Giêsu mà giảng dạy nữa, rồi tha các ngài về. Vậy các ngài ra khỏi công nghị, lòng hân hoan vì thấy mình xứng đáng chịu sỉ nhục vì Danh Đức Giêsu. (Cv 5, 27b-32. 40b-41)

* Vì thế mượn lời vua David, cảm tạ Chúa cứu ông khỏi cái chết, trả lại cho ông sự sống, ban niềm vui cho ông, cộng đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh**: “toàn thể trời đất đàn hát và tung hô mừng danh thánh của Chúa. Alleluia”:

[2-4] Vì tôi được Chúa nhắc nâng,
Quân thù chẳng dám vui mừng hà-hê.
Ngợi khen tán-tụng Giavê!
Thương tôi, Ngài đã lắng nghe tôi cầu,
Chữa lành tôi hết đớn đau,
Cứu tôi thoát khỏi xuống sâu đáy mồ.
[5] Ta mau thành-tín tôn thờ,
Đàn ca cảm tạ tung-hô danh Người!
[6] Người không giận mãi, chóng nguôi,
Nhưng yêu thương mãi suốt đời chẳng ngơi.
Mới chiều lệ đầm tuôn rơi,
Sáng ra đã rộn tiếng cười reo vang.
[11] Xin Ngài ghé mắt lắng tai,
Xót thương nghe tiếng van nài, con xin,
Xin Ngài phù-hộ giữ-gìn,
Đỡ nâng, dẫn dắt, đoái nhìn con đây.
[12] Xin Ngài cởi áo sô này,
Tương-bưng vũ-điệu, Ngài thay nhạc sầu.

Con mang lễ-phục rực màu,
Thắt lưng tươi-tắn, vào châu thánh-nhan.
[13] Con dâng hết cả tâm can:
Tạ ơn Thiên-Chúa muôn vàn chẳng ngơi.
(Tv 30, 2 và 4. 5 và 6. 11 và 12a và 13b)

Cáa ngài được thả ra về “lòng hân hoan vì thấy mình xứng đáng chịu sỉ nhục vì Danh Đức Giêsu”. Các ngài nhiệt liệt làm chứng Chúa đã chịu sát tế nhưng đã chiến thắng sự chết. Hình ảnh ấy gợi lại trong ngày lễ Vượt Qua **con chiên đã bị giết để cứu dân Chúa ra khỏi Ai Cập vì xót thương dân Ngài bị đoạ đày**. Lòng thương xót ấy thể hiện nơi **Bài Đọc II** được thánh Gioan mô tả trong sách Khải Huyền khi thị kiến muôn loài thọ tạo ca tụng vinh quang quyền năng của Thiên Chúa hài lòng vì **“Chiên Con đã bị giết”** để cứu độ, **chết thay cho loài người tội lỗi vốn được Người rất đỗi yêu thương**.

Tôi là Gioan, đã thấy và nghe tiếng các thiên thần đông đảo quanh ngài vàng, tiếng các sinh vật và các kỳ lão; số họ đông hằng ngàn hằng vạn, họ lớn tiếng tung hô rằng: **“Chiên Con đã bị giết, xứng đáng lãnh nhận quyền năng, phú quý, khôn ngoan, sức mạnh, danh dự, vinh quang và lời chúc tụng”**. Tôi lại nghe **mọi thọ tạo trên trời, trên đất, dưới đất, trên biển và dưới biển, tung hô** rằng: “Chúc Đấng ngự trên ngài và chúc Chiên Con được ca tụng, danh dự, vinh quang, quyền năng đến muôn đời”. Bốn sinh vật thưa: “Amen”, và hai mươi bốn vị kỳ lão sắp mặt xuống và thờ lạy Đấng hằng sống muôn đời. (Kh 5, 11-14)

Chúa rất đỗi yêu thương tác phẩm Người đã tạo dựng mang hình ảnh Người. Quả vậy, Chúa Giêsu hỏi đi hỏi lại Phêrô tới ba lần: “Simon, con ông Gioan, con có yêu mến Thầy không?” Đến nỗi Phêrô buồn lòng trả lời: **“Thưa Thầy, Thầy biết mọi sự: Thầy biết con yêu mến Thầy”**. Không những để xác minh lòng yêu mến Thầy có thực sự hay không, như muốn nhắc việc ông đã ba lần chối Chúa. Hỏi một cách trêu mến như người mẹ vỗ về gắng hỏi đứa con yêu dấu, Ngài muốn tái lập mối quan hệ với Phêrô, gián tiếp cho biết Ngài thực sự đã quên hết lỗi lầm của ông trước kia. Đó cũng là **Ngài rộng lòng tha thứ** chúng ta như Ngài đã nói với người phụ nữ ngoại tình bị đám đông đòi ném đá: “Ta không kết án chị. Chị về đi, từ nay đừng phạm tội nữa”.

IV- CHÚA YÊU THƯƠNG GIAO PHÓ SỨ MẠNG GÌN GIỮ HỘI THÁNH CHÚA

* Người ta vẫn nói biển đời mênh mông sóng gió gắt gay để chỉ cuộc đời gian truân vất vả đầy đầy chông gai. “*Lúc bình minh ló rạng, đã thấy Chúa Giêsu hiện đến trên bờ biển*” (Ga 21,4). Chúa đứng trên bờ cho các ông nằm tin vững dạ, như cái phao sẽ cứu người đuối sức, các ông sẽ được kéo lên bờ. Ai ngờ Chúa lại chỉ dẫn chỗ đúng chính xác cho mà lưới cá. Một mẻ cá đầy ắp mà lưới không rách. Không thể nào tưởng tượng nổi. Một tình thương vô hạn như mẻ lưới kia. Rồi Chúa sẽ bảo gác lưới đi cho khỏi vất vả, hay theo Ta mà đi lưới người. Hành trình lưới người màu nhiệm hơn, không phải bắt cá cho mình no nê, mà cho những người xung quanh no thỏa, cho nên **Chúa đã làm một cử chỉ quảng đại**: “Chúa Giêsu lại gần, lấy bánh trao cho các môn đệ; Người cũng cho cá như thế.” Cử chỉ ấy bắt buộc các ông phải nhớ lại khi Ngài còn sống lúc sắp chia tay, Ngài thắt lưng rửa chân cho các ông, Ngài mời các ông: “các con hãy nhận lấy mà ăn vì này là Mình Thầy sẽ bị nộp vì các con, các con hãy uống chén này, vì đây là chén Máu Thầy, Máu giao ước mới!”

* Bản Kinh Thánh tiếng Việt (NCGKPV) chắc dịch theo bản Kinh Thánh tiếng Anh (New International Version John 21), chỉ rõ “**khi ông Phêrô kéo lưới lên, mẻ cá đầy ắp gồm 153 loại cá mà lưới không rách:** (So Simon Peter climbed back into the boat and dragged the net ashore. It was full of large fish, 153, but even with so many the net was not torn). Theo các nhà động vật học của Hy Lạp thời bấy giờ, trên thế giới có tất cả là 153 loại cá. Con số 153 này ám chỉ **cuộc loan báo Tin Mừng dưới quyền lãnh đạo của Phêrô trải rộng trên khắp mặt đất.** Lưới lại không rách, là hình ảnh của Hội Thánh Chúa vẫn vững vàng trước những thách đố như **cuồng phong sóng dữ của biển cả ứng nghiệm lời Chúa khi chọn ông Phêrô làm đầu cai quản Hội Thánh Người:** “Thầy bảo cho con biết: anh là Phê-rô, nghĩa là Tảng Đá, trên tảng đá này, Thầy sẽ xây Hội Thánh của Thầy, và quyền lực tử thần sẽ không thắng nổi. Thầy sẽ trao cho anh chìa khóa Nước Trời: dưới đất, anh cầm buộc điều gì, trên trời cũng sẽ cầm buộc như vậy; dưới đất, anh tháo cởi điều gì, trên trời cũng sẽ tháo cởi như vậy.” (Matthêu 16: 13-20). Từ nay, **Phêrô nhận lãnh sứ mạng dìu dắt đoàn chiên của Chúa.** Giáo Hội được Thánh Thần hướng dẫn, nâng đỡ chở che, ngày càng phát triển rộng khắp thế gian, bất chấp mọi mưu toan phá hoại của Satan thần dữ.

V- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa, con đã gặp Ngài.
Lê bước đường dài, chông gai trắc trở.
Dẫu gian nan khổ nhọc, con có ngại chi!
Có Ngài dìu dắt con đi.
Có Ngài che chở khó nguy ngại gì!

*Có Ngài, con sợ nỗi chi!
Có Ngài, con vững bước đi trên đời
Đường đi xa tít mù khơi,
Quanh co muôn ngả chông gai mặc dầu;
Có Ngài, con hết khổ đau,
Ngài gieo mưa móc hoa rêu thắm tươi.*

Ngài đem Chân Lý cho đời,
Niềm tin hạt cải chuyển dời núi cao.
Ngài tuôn nguồn sống dạt dào,
Cho con khôn lớn dãi dầu gió sương.
Ngài chính thành lũy sa trường,
Để con chiến đấu nấu nung đêm ngày.
Tình Cha ngọt lịm chẳng cay,
Uống vào cay đắng, con say giấc nồng.

Ngài chính rực rỡ Mặt Trời,
Toả lan nắng ấm khắp nơi muôn người
Quyền năng huyền diệu tuyệt vời,
Một lời Ngài phán, ách đời biến tan.
Đời con hạnh phúc chứa chan,
Ngài luôn chặn dắt khủng ban ơn lành.
Nhờ Cha con sẽ tái sinh,
Ngất ngây trong ánh quang vinh nhiệm mầu.

<https://youtu.be/J4iQJ0FpOg>

Ben. Đỗ Quang Vinh